

Древната Истина!

Тя е била открита преди много епохи
и е споила едно Благородно Братство.

Дръжте се твърдо за нея!

Гьоте

През 1928 г. Е. Б. Шекли за пръв път публикува своя превод на френски на първата книга от Евангелието на Мира на Есеите - един древен ръкопис, който открива в тайните архиви на Ватикана в резултат на безкрайното си търпение, безупречен научен подход и безпогрешна интуиция. Английският превод на тази книга излиза за първи път през 1937 г. и оттогава тази малка брошурка обикаля целия свят, преиздавана на много различни езици и печелеща все повече и повече читатели. До днес, без никаква реклама, само в Съединените Щати са продадени над един милион екземпляра. След дълга пауза, през 1974 г. са публикувани втора и трета книга, които бързо достигат популярността на първата.

Едва в 1981 г. излиза четвърта книга, "Учението за Избраните". Е.Б. Шекли е пожелал тази заключителна част да бъде публикувана две години след неговата смърт.

Поетичният стил на превода придава особена жизненост и реализъм на изисканите и прекрасни слова на Исус и на мъдреците от есейското братство.

ЕВАНГЕЛИЕ НА МИРА ОТ ЕСЕИТЕ, II книга

първо издание на български език

© Превод от арамейски и редакция: Едмонд Бордо Шекли

© Михаил Анков, художник на корицата

© Културна Асоциация „Беинса Дунò“

ISBN 954-9569-05-5

ISBN 978-954-9569-05-6

Предговор

към втора книга на Евангелието на Мира

Започвам този предговор с едно голямо признание: това не е първият ми превод на втората книга на Евангелието на Мира от есеите, а вторият. Първият превод ми отне доста години мъчителен труд. Това бе буквален превод, със стотици препратки, с езикови и тълкувателни бележки под линия. Когато го завърших, бях много горд от работата си и в изблик на самодоволство го дадох на моя приятел Алдус Хъксли да го прочете. След две седмици го попитах какво мисли за моя монументален труд. "Много, много лошо - отговори той. - Това е по-зле дори и от най-отежчителните трактати на църковните отци и схоласти, които никога днес не четем. Този текст е толкова сух и безинтересен, че след него нямам никакво желание да прочета трета книга." Аз нямах думи да отвърна, затова той продължи: "Би трябвало да го напишеш наново и да му придадеш малко жизненост, както на другите ти книги - да го направиш по-литературен, четивен и привлекателен за читателите от двадесети век. Сигурен съм, че есеите не са си говорили с бележки под линия. В сегашния му вид, единствените читатели, които ще му обърнат внимание, са може би неколцина догматици от семинариите, които изпитват мазохистично удоволствие да четат подобни неща." И той добави с усмивка: "Все пак този текст може да има стойност като лекарство против безсъние. Всеки път, когато се опитвах да го чета, заспивах след няколко минути. Може да се опиташ така да продадеш няколко екземпляра, като ги рекламираш в здравните списания в качеството на ново лекарство против безсъние без вредни химикали или нещо подобно."

Трябваше ми доста време за да се съвзема от тази унищожителна критика. Изоставих ръкописа за няколко години. През това време продължавах да получавам хиляди писма от много читатели на първата книга на Евангелието на Мира от всички краища на света, които искаха обещаните втора и трета книга. Накрая събрах смелост да започна отначало. Отминалите години бяха смекчили моя подход и аз видях критиката на моя приятел в нова светлина. Преведох на ново целия ръкопис като художествено произведение и поезия, която третира великите въпроси на живота, както древни, така и съвременни. Трудно беше да се придържам точно към оригинала и в същото време да представя вечните истини във вид, подходящ за човека от двайсети век. И все пак бе жизнено необходимо да опитам. Защото есеите, повече от всички други, са се стремели да спечелят сърцата на хората чрез разума и чрез живия пример на своя живот.

За съжаление, Алдус вече не е тук, за да прочете новия ми превод. Струва ми се, че би го харесал (вече няма бележки под линия), но ще трябва да оставя крайната оценка на моите читатели. Ако втора и трета книга на евангелието станат толкова популярни, колкото и първата книга, моите дългогодишни усилия ще бъдат щедро възнаградени.

Едмонд Бордо Шекли
Сан Диего, Калифорния, 1974 г.

Увог

Три са пътищата, които водят към Истината. Първият е пътят на съзнанието, вторият е пътят на единие с Природата, а третият е на опита, натрупан от миналите поколения, който ние получаваме пог формата на великите шедьоври на всички епохи. От незапомнени времена човекът и човечеството са следвали и трите пътя.

Първият път към Истината, пътят на съзнанието, е този, който са следвали великите мистици. Те считат, че съзнанието е най-непосредствената реалност за нас и че то е ключът към вселената. То е нещо вътре в нас, това е нашата същност. И през вековете мистиците са открили, че законите на човешкото съзнание съдържат един аспект, който не е присъщ на законите, управляващи материалната вселена.

В нашето съзнание съществува едно динамично единство, където едното може да бъде много. У нас могат едновременно да възникнат различни мисли, идеи, асоциации, представи, спомени и интуитивни догадки, които занимават нашето съзнание за части от минутата или секундата, но цялото това многообразие представлява динамично единство. Следователно, математическите закони, които са валидни за материалната вселена и са ключът към нейното разбиране, няма да бъдат валидни в областта на съзнанието – един свят, където две и две не прави непременно четири. Мистиците също така са открили, че мерките за пространство, време и тегло, валидни навсякъде в природата и в цялата материална вселена, не са приложими към съзнанието, за което понякога секундите изглеждат часове или часовете – минути.

Нашето съзнание не съществува в пространството и следователно не може да бъде измерено с пространствени мерки. То има свое собствено време, което много често е безвремие, така че мерките за време не могат да бъдат приложени към Истината, постигната по този Път. Великите мистици са открили, че човешкото съзнание, освен че е най-непосредствената и най-съкровена реалност за нас, в същото време е и нашият най-близък източник на енергия, хармония и знание. Пътят към Истината, който води към и през съзнанието, е създал великите учения на човечеството, великите прозрения и големите шедьоври през вековете. Следователно това е първият път към нашия извор на Истината, както есейските традиции го разбират и тълкуват.

За съжаление, изначалните великолепни прозрения на великите учители често изгубват своята жизненост като се предават на следващите поколения. Много често те биват преиначавани, изкривявани и превръщани в догми, и най-често техните ценности биват вкаменени от институции и организирани йерархии. Чистите прозрения са затрупани от пясъците на времето, и трябва да бъдат изкопани от търсачите на Истината, които са способни да достигнат до тяхната същност.

Друга опасност е, че хората, следващи този път към Истината – пътя на съзнанието, могат да изпаднат в крайности. Те решават, че това е единственият Път и не уважават другите пътища. Също така те твърде често прилагат специфичните закони на човешкото съзнание към материалната вселена, където те не са валидни, и не се съобразяват със законите на тази материална вселена. Мистикът често си създава една изкуствена вселена, все отдалечена от действителността, и накрая заживява в своята кула от слонова кост, като изгубва всякаква връзка с реалността и живота.

Вторият от трите пътища е пътят на Природата. Докато първият път на съзнанието започва отвътре и оттам прониква в цялостта на нещата, вторият път върви

в обратна посока. Неговата изходна точка е външният свят. **Това е пътят на учения,** който е бил следван през всички епохи чрез опити и експерименти, с използване на индуктивни и дедуктивни методи.

Ученият, който си служи с точни количествени мерки, измерва всичко в пространството и времето и прави всички възможни логически връзки.

Със своя телескоп той прониква в далечното космическо пространство, в различните слънчеви и галактически системи; с помощта на спектралния анализ той изучава състава на различните планети в космоса; и с математически изчисления той предсказва движенията на небесните тела. Прилагайки закона за причината и следствието, ученият установява дълга верига от причини и следствия, която му помага да измери и да обясни вселената, както и живота.

Но и ученият, както и мистикът, понякога изпада в крайности. Въпреки че науката е променила живота на човечеството и е създала големи ценности за хората от всички епохи, тя не е успяла да ни даде пълно удовлетворение в решаването на фундаменталните проблеми на съществуването, живота и вселената. Ученият е създал дълга верига от причини и следствия и е уверен във всичките й звена, но той няма представа какво да прави с края на тази верига. Той не е открил опорна точка, за която да закачи края на своята верига и така, по пътя към Истината чрез природата и материалната вселена, той не е намерил отговора на основния и вечен въпрос за началото и края на всички неща.*

* В зората на XXI век науката откри какво има в началото и в края на тази верига. *Теорията на Великото обединение* успя да обедини не само всички научни теории. *Тя обедини и науката с религията!* Великите учени на нашето време академик Шипов, академик Акимов, академик Палюшев и техните сътрудници завършиха тази теория, мечта на физиците от XX век, и дадоха точен научен отговор на въпроса кой е Бог и как е сътворена Вселената. *Това най-велико научно откритие на всички времена* е изложено на достъпен език в техните книги „*Физика на Бога*“ (акад. Б. Палюшев), „*Торсионните полета...*“ (акад. Г. Шипов), „*Физика на вярата*“ (В. и Т. Тихоплав) и други. Книгите са издадени на български език. Повече актуална информация ще намерите на сайта www.trinitas.ru (бел. ред.)

Великите учени признават, че в областта на метафизиката, отвъд научната верига, има нещо друго, което започва от края на тази верига. Но има и догматични учени, които отричат всякакъв друг подход към Истината, освен техния собствен, и отказват да признаят фактите и явленията, които не пасват точно в тяхната схема и класификация.

Пътят към Истината чрез природата не е този на догматичния учен, също както и пътят на съзнанието не е този на ограничен мистик. **Природата е една велика отворена книга**, в която може да се намери всичко, ако се научим да извличаме от нея вдъхновението, което тя е дала на великите мислители от всички епохи. Ако изучим нейния език, природата ще ни разкрие всички закони на живота и вселената.

По тази причина великите учители на човечеството са се оттегляли сред природата в уединение: Заратустра и Моисей – в планините, Буда – в гората, Исус и есеите – в пустинята, и така те са следвали този втори път успоредно с първия (на съзнанието). Двата пътя не си противоречат един на друг, а хармонично се допълват и ни водят до пълното познание на законите на двата пътя. Именно по този начин великите учители са открили удивителни и дълбоки истини, които са давали вдъхновение на милиони хора през хилядолетията.

Третият път към Истината е мъдростта, знанието и опитът, натрупани от великите мислители през всички епохи, които те са ни завещали под формата на духовни учения, на свещени писания и на големите шедьоври на световната литература, които заедно съставляват това, което днес наричаме световно културно наследство.

Накратко, нашият подход към Истината е троен: чрез съзнанието, природата и културата.

В следващите глави ще следваме този троен път, който води към Истината, и ще изучим някои от свещените писания на есеите.

Има различни начини да се тълкуват тези велики писания. Единият е начинът на теолозите и организираниите църкви – да се приема всеки текст буквално. Това е догматичният подход, резултат от един дълъг процес на вкаменяване на съзнанието, който неизбежно превръща истините в догми.

Теологът, който следва този най-прост и едностранчив път, изпада в безкрайни противоречия и усложнения и стига до заключения, толкова чужди на истината, колкото и тези на учения догматик, който отхвърля изцяло тези текстове като неправдоподобни и лишени от стойност. Подходите на догматичните теолози и учени представляват две крайности.

Трета грешка е да се смята, че тези книги имат само символично съдържание и не са нищо повече от притчи. Така постъпват символите. С техния краен подход символите съчиняват хиляди различни и често противоречиви интерпретации на тези велики текстове.

Духът на есейските традиции се противопоставя на тези три схващания за древните писания и следва съвсем друг подход.

Есейският метод за тълкуване на тези книги, от една страна ги разглежда в хармонична връзка със законите на човешкото съзнание и на природата, и от друга страна се съобразява с особеностите на епохата и средата, в която те са били писани. Този подход взема под внимание също и степента на развитие и разбиране на хората, към които конкретният учител е отправял своето послание.

Тъй като всички велики учители е трябвало да представят учението си на нивото на своята аудитория, те са счели за необходимо да формулират и екзотерично, и езотерично учение. Екзотеричното послание е разбираемо за всички хора и е представено под формата на различни правила, церемонии и ритуали, отговарящи на основните нужди на хората от съответната епоха. Паралелно с това, езотеричното учение е преминало през вековете отчасти ка-

то писмено слово и отчасти като неписана жива традиция, освободено от ритуали, церемонии, правила и догми, и през всичките векове е било поддържано живо и практикувано от малки групи хора.

Евангелието на Мира на есеите е преведено именно в този дух на разбиране. Отхвърляйки догматичните подходи на буквалното и на научноматериалистичното тълкуване, както и преувеличенията на символистите, ще се постараем да представим Евангелието на Мира в светлината на човешкото съзнание и на законите на природата и в съзвучие с великите традиции на есеите, към чието братство са се числили авторите на ръкописите от Мъртво море.

Видението на Енох Най-древното разкритие

Бог говори на човека

*Аз ти говоря
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говорях
когато ти се роди.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говорях
когато ти прогледа.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говорях
когато ти каза първата си дума.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говорих
когато ти започна да мислиш.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говорих
когато ти се влюби.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говорих
когато ти запя за пръв път.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говоря
чрез тревата в ливадите.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говоря
чрез дърветата в горите.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говоря
чрез долините и хълмовете.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говоря
чрез Свещените планини.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говоря
чрез дъжда и снега.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говоря
чрез морските вълни.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говоря
чрез утринната роса.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говоря
в тишината на вечерта.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говоря
чрез блясъка на слънцето.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говоря
чрез светлината на звездите.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говоря
чрез бурята и облаците.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говоря
чрез гръмотевиците и мълниите.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говоря
чрез тайнствената дъга.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ще ти говоря
когато си сам.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ще ти говоря
чрез Мъдростта на Древните.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ще ти говоря
В края на времето.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ще ти говоря
Когато видиш моите Ангели.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ще ти говоря
През цялата Вечност.
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

*Аз ти говоря
Бъди тих.
Знай,
Аз съм
Бог.*

Десетте Божии заповеди *(От „Книгата на Моисей“ на есеите)*

Планината Синай бе цялата забулена в дим, защото Господ слезе върху нея в огън. Издигна се дим като дима от пещ, и цялата планина се тресеше мощно.

Господ слезе на върха на планината Синай и повика Моисей при себе си. И Моисей се качи.

Бог рече на Моисея от планината: *„Ела при Мен, за да ти дам Закона за твоите хора, който ще бъде завет за децата на Светлината.“*

Моисей отиде при Господа. И Бог каза:

Аз съм Законът, твоят Бог, Който те изведе от дълбините и оковите на мрака.

Да нямаш други Закони пред Мен.

Не си прави никакво изображение на Закона нито на небето, нито на земята.

Аз съм невидимият Закон, без начало и без край.

Не си измисляй фалшиви закони, защото Аз съм Законът, целият Закон на всички закони.

Ако Ме изоставиш, ще бъдеш сполетяван от нещастия поколение след поколение.

Ако спазваш Моите заповеди, ще влезеш в Безкрайната Градина, където стои Дървото на Живота посред Вечния океан.

Не нарушавай Закона. Законът е твоят Бог, който ще те съди.

Почитай Земната си Майка, за да бъдат дълги дните ти на земята, и почитай Небесния си Отец, за да имаш вечен живот на небесата, защото земята и небесата са ти дадени чрез Закона, който е твоят Бог.

Приветствай Земната си Майка в Събота сутрин.

Приветствай Ангела на Земята на следващото утро.

Приветствай Ангела на Живота на третото утро.

Приветствай Ангела на Радостта на четвъртото утро.

Приветствай Ангела на Слънцето на петото утро.

Приветствай Ангела на Водата на шестото утро.

Приветствай Ангела на Въздуха на седмото утро.

Ти трябва да приветстваш всички тези Ангели на Земята Майка и да им се посветиш, за да можеш да влезеш в Безкрайната Градина, където стои Дървото на Живота.

Обожавай Небесния си Отец в Събота вечер.

Общувай с Ангела на Вечния Живот на следващата вечер.

Общувай с Ангела на Труда на третата вечер.

Общувай с Ангела на Мира на четвъртата вечер.

Общувай с Ангела на Силата на петата вечер.

Общувай с Ангела на Любовта на шестата вечер.

Общувай с Ангела на Мъдростта на седмата вечер.

Ти трябва да общуваш с всички тези Ангели на Небесния Отец, за да може душата ти да се къпе в Извора на Светлината и да влезе в Океана на Вечността.

Седмият ден е Събота: помни го и го пази свят. Съботата е денят на Светлината на Закона, твоя Бог. В този ден не трябва да вършиш никаква работа, а само да търсиш Светлината, Царството на твоя Бог, и всичко ще ти бъде дадено.

Защото знай, че през шестте дни трябва да работиш заедно с Ангелите, но на седмия ден трябва да пребиваваш в Светлината на твоя Бог, който е свещеният Закон.

Не отнемай живота на нищо живо. Животът идва само от Бога, който го дава и го взема.

Не унижавай Любовта. Тя е свещеният дар на твоя Небесен Отец.

Не си продавай Душата, безценният дар на любящия Бог,

за богатствата на света, които са като семена, посяти на камениста почва – нямам корен в себе си и са мимолетни.

Не лъжесвидетелствай за Закона, за да го използваш срещу брата си. Само Бог знае началото и края на всички неща, защото околото Му е едно и Той е свещеният Закон.

Не си пожелавай нищо, което е на съседа ти. Законът ти дава много по-велики дарове, дори земята и небесата, ако спазваш Заповедите на Господа, твоя Бог.

Моисей чу гласа на Господа и запечата в себе си завета, който бе межгу Господа и децата на Светлината.

Моисей се обърна и слезе от планината, и двесте плочки на Закона бяха в ръката му.

Тези плочки бяха направени от Бога и написаното бе гравувано върху тях от Бога.

Но хората не разбраха какво стана с Моисей. Те се събраха заедно, претопиха златните си обеци и си отляха телец. Те боготворяха идола и му поднасяха жертвоприношения в огъня.

Те ядяха, пиеха и танцуваха пред златния телец, който бяха направили, и се отдадоха на пороци и злодеяния пред Господа.

Щом наближи лагера, Моисей видя телеца, танца и пороците на хората. И пламна Моисеевият гняв, той хвърли плочите от ръцете си и ги строши под планината.

На следващото утро Моисей каза на хората: Вие извършихте голям грях. Вие се отрекохте от вашия Създател! Аз ще се кача при Господа да измоля опрощение за вашия грях.

Моисей се върна при Господа и рече: „Господи, Ти видя оскверняването на Твоя Свещен Закон. Твоите чедра изгубиха вярата си, боготвориха мрака и си направиха златен телец. Господи, прости им, защото те са слепи за Светлината.“

И Господ каза на Моисея: „*Виж, в началото на времето бе сключен завет между Бога и човека и свещеният пламък на Твореца влезе в него. Той бе създаден Божи син и нему бе дадено да пази своето наследство на първороден, да направи*

плодородна земята на своя Отец и да я пази свята. А този, който отхвърля Твореца от себе си, плюе на своето рождено право, и няма по-голям грях от този в очите на Бога.“

И Господ рече: „Само децата на Светлината могат да пазят Заповедите на Закона. Чуй какво ти казвам: плочките, които ти счупи, вече никога няма да бъдат написани с човешки думи. Тъй както ти ги върна на земята и на огъня, тъй ще живеят те, невидими, в сърцата на тези, които са способни да следват техния Закон. А на твоите хора със слаба вяра, които съгрешиха срещу Твореца, дори когато ти стоеше на свещена земя пред твоя Бог, аз ще дам друг Закон. Това ще бъде основен закон, наистина, и той ще ги обедини, защото те още не познават Царството на Светлината.“

Моисей скри невидимия Закон в сърцето си и го запази като знак за децата на Светлината. И Бог даде на Моисей писания закон за хората, и той слезе при тях и им говори с натезало сърце.

Моисей каза на хората:

– Това са законите, които Бог ви дава:

Да нямаш други богове пред Мен.

Не си създавай никакво изображение на Бога.

Не произнасяй напразно името на Господа, твоя Бог.

Помни съботния ден и го пази свят.

Почитай баща си и майка си.

Не убивай.

Не прелюбодействай.

Не кради.

Не лъжесвидетелствай против ближния си.

Не си пожелавай дома на ближния си, нито жена му, нито нищо негово.“

И бе обявен нескончаем траур за опрощаване на големия грях срещу Твореца. А строшените плочки на Невидимия Закон заживяха скрити в сърцето на Моисей чак докато в пустинята се явиха деца на Светлината и Ангелите тръгнаха по земята.

Причастията

Край коритото на потока слабите и немощните дойдоха отново да гурят Исус. Като деца, те бяха забравили Закона; и като деца, те диреха своя баща да им покаже къде са сбъркали и да изправи нозете им отново на пътеката. Когато слънцето се показа над хоризонта на земята те видяха Исус да идва към тях от планината, и сиянието на изгряващото слънце бе около главата му.

Той вдигна ръката си, гари ги си усмивка и каза:

„*Мир вам.*“

Но те се срамуваха да му отвърнат на поздрава, защото всеки по своему бе обърнал гръб на свящото учение и Ангелите на Земната Майка и на Небесния Отец не бяха с тях. Един човек вдигна очи със страх и каза: „Учителю, ние имаме болезнена нужда от Твоята мъдрост. Защото знаем кое е добро, но въпреки това следваме злото. Ние знаем, че за да влезем в Небесното царство трябва да вървим с Ангелите на деня и нощта, но нашите крака вървят по пътищата на греха. Дневната светлина огрява само нашето преследване на удоволствия, а нощта пада върху нашата лекомислена глупост. Кажу ни, Учителю, как можем ние да вървим с Ангелите и да останем в тяхното свято обкръжение, и Законът да гори в сърцата ни с неугасващ пламък?“

И Исус им рече:

„*Да вдигнеш очи към небето
когато очите на всички хора са насочени към земята
не е лесно.*

*Да се прекланяш пред нозете на Ангелите
когато всички хора се прекланят само пред славата и
богатството
не е лесно.*

*Но най-трудно от всичко
е да държиш мислите на Ангелите,
да говориш думите на Ангелите
и да постъпваш както те постъпват.“*

Един човек каза: „Но, Учителю, ние сме обикновени хора, ние не сме ангели. Как можем да се надяваме да вървим в техните пътища? Кажу ни какво трябва да правим.“

И Исус им говори:
*„Както синът наследява земята на своя баща,
Така и ние сме наследили Свещена земя
от нашите Отци.
Тази земя не е нива, която да орем,
а едно място вътре в нас,
където можем да изградим нашия Свещен храм.
И както храмът се гради
камък по камък,
така и аз ви давам тези камъни
за изграждането на Святия храм –
този, който ние сме наследили
от нашите Отци
и от Отците на техните Отци.“*

Всички хора се събраха около Исус и техните лица сияеха от желание да слушат думите, които излизаха от Неговите устни. Той вдигна лицето си към изгряващото слънце, блясъкът на неговите лъчи изпълни очите Му и Той каза:

*„Святият храм може да бъде изграден
само с древните Причастия –
тези, които се изговарят,
тези, които ние мислим
и тези, които живеем.
Защото ако само ги произнасяме с устата си,
те са мъртви като кошер,
изоставен от пчелите,
който не дава вече мед.*

*Причастията са мост
между човека и Ангелите
и като всеки мост,
те могат да бъдат изградени само с търпение.
Да, както мостът над реката
бива изваян камък по камък,
събирани край брега на реката.*

*Причастията са четиринадесет на брой,
тъй като Ангелите на Небесния Отец
наброяват седем
и Ангелите на Земната Майка
наброяват седем.
И както корените на дървото
потъват в земята и оттам се хранят,
а клоните на дървото
издигат ръце към небето,
така човекът е като ствола на дървото,
с корени дълбоко
в гръдта на Земната си Майка,
а душата му се издига
към ярките звезди на неговия Небесен Отец.*

*Корените на дървото
са Ангелите на Земната Майка,
а клоните на дървото
са Ангелите на Небесния Отец.
Това е священото Дърво на Живота,
което стои в Океана на Вечността.*

Първото Причастие е с Ангела на Слънцето.

Ангелът на Слънцето
идва всяка сутрин
като невеста от чертога си
да хвърли своята златна светлина върху света.
О, ти безсмъртен, сияен, бързоног
Ангел на Слънцето!
Няма топлина без теб,
Няма огън без теб,
Няма живот без теб.
Тъй като зелените листа на дърветата
те почитат
и чрез теб мъничкият житен кълн
се превръща в река от златна трева,
която се вее на вятъра.
Чрез теб се отваря цветето
в средата на тялото ми.
Затова аз няма никога да се крия
от теб.
Ангел на Слънцето,
свят вестител на Земната Майка,
Влез в моя свещен храм
и ми дай Огъня на Живота!

Второто причастие е с Ангела на Водата.

Ангелът на Водата
кара дъжда
да вали над планини и равнини
и изпълва пресъхналия кладенец до преливане.
Наистина, ние те почитаме,
Вода на Живота.
От небесното море
водите текат и извират
от непресъхващите извори.
В моята кръв текат
хиляди чисти извори,

и пари, и облаци,
и всички води,
които се разстилат над всичките седем Царства.
Всички води,
които Творецът е създал, са свещени.
Гласът на Господа
е върху водите:
Богът на Славата гърми;
Господ е над много води.
Ангел на Водата,
свят вестител на Земната Майка,
влез в кръвта, която тече в мен,
измий тялото ми в дъжда,
който пада от небето
и ми дай Водата на Живота.

Третото Причастие е с Ангела на Въздуха.

Ангелът на Въздуха
разнася аромата
на благоуханните поля,
на пролетната трева след дъжда,
на отварящите се пъпки
на розата на Шарон.
Ние почитаме Свещения Дъх,
който стои по-високо
от всички други творения.
Защото, ето, вечното и царствено пространство на
Светлината,
където властват неизброимите звезди,
е въздухът, който вдишваме,
и който издишваме.
И в мига между вдишването
и издишването
са скрити всичките мистерии на Безкрайната Градина.
Ангел на Въздуха,
свят вестител на Земната Майка,

влез дълбоко в мен,
както лястовицата се спуска от небето,
за да мога да позная тайните на вятъра
и музиката на звездите.

Четвъртото причастие е с Ангела на Земята.

Ангелът на Земята
ражда царица и грозде
от пълнотата на земята;
ражда деца
от чреслата на съпруг и съпруга.
Този, който обработва земята
с двете си ръце,
на него тя ще роди
изобилие от плод и зърно,
златисти злакове,
израстващи от земята
през пролетта.
Докъдето се простира земята,
докъдето достигат реките,
докъдето изгрява слънцето,
те дават своите дарове за храна на хората.
Аз славя тази широка земя,
изпъстрена с пътеки,
плодородната, щедра,
твоя Майка, свещена растителност!
Наистина, аз славя земите,
където ти растеш,
благоуханна и бързо разпростираща се,
щедра реколтата на Господа.
Който сее царица, трева и плод,
той сее Закона.
И жътвата му ще бъде изобилна,
и реколтата му ще зрее по хълмовете.
Като награда за тези, които следват Закона
Господ изпрати Ангела на Земята,

свят вестител на Земята Майка,
за да дава живот на растенията
и да направи плодовитата утробата на жената,
та да не остава никога земята
без смеха на децата.
Да почитаме Господа в нея!

Петото причастие е с Ангела на Живота.

Ангелът на Живота
прави човека здрав и силен.
Защото, ако въскъм не е чист,
как би могла свещта да даде стабилен пламък?
Затова идете сред високите гървета
и пред едно от тях, което е красиво,
високо и могъщо,
кажете тези думи:
„Поздрав на теб, хубаво, живо гърво,
създадено от Твореца!“
Тогава Река на Живота
ще потече между вас и вашия Брат,
Дървото,
и ще ви даде бързина на нозете,
остър слух,
сила на ръцете
и орлов поглед.
Това е причастие
с Ангела на Живота,
свят вестител на Земята Майка.

Шестото причастие е с Ангела на Радостта.

Ангелът на Радостта
слиза на земята
за да даде красота на всички хора.
*Защото Господ не се почита с тъга,
нито с вопли на отчаяние.
Оставете вашите жалби и оплаквания*

и изпейте на Господа една нова песен:
„Цялата земя да пее към Господа,
небесата да се радват
и земята да бъде доволна.
Нека полето да бъде радостно,
потоците да пляскаят с ръце;
нека хълмовете да се радват гружно пред Господа.“
Защото вие трябва да вървите с радост
и мирът да ви води напред:
планините и хълмовете
ще запеят пред вас.
Ангел на Радостта,
свят вестител на Земната Майка,
аз ще пея към Господа
цял живот:
ще възхвалявам моя Бог с песни
докато съществувам.

Седмото Причастие е с нашата Земна Майка.

Нашата Земна Майка
изпраща своите Ангели
да направляват корените на човека
и да ги спуснат дълбоко в благословената земя.
Ние призоваваме Земната Майка!
Свещената Пазителка!
Тази, която поддържа живота!
Тя ще възстанови света!
Нейна е земята
и пълнотата на света
и всички, които го обитават.
Ние почитаме добрата, силната,
щедрата Земна Майка
и всичките ѝ Ангели,
благородни, доблестни
и силни;

гаряващи благоденствие, изобилие
и здраве.
Благодарение на нейното сияние и слава
растенията никнат от земята,
поливани от несекващите извори.
Благодарение на нейното сияние и слава
ветровете духат
и насочват облаците
към непресъхващите извори.
Земната Майка и аз сме Едно.
Моите корени са в нея
и тя се радва в мен
съгласно Свещения Закон.

Настана дълбока тишина докато слушателите обмисляха думите на Исус. И в тях се яви нова сила, и желание и надежда озариха лицата им. Тогава един човек проговори: „Учителю, ние горим от нетърпение да започнем да се причастяваме с Ангелите на Земната Майка, която е насадила Великата Градина на Земята. Но какво ще ни кажеш за Ангелите на Небесния Отец, които управляват нощта? Как можем ние да говорим с тях, които са толкова високо над нас и които са невидими за очите ни? Защото ние можем да видим слънчевите лъчи, да усетим хладната вода на потока, в който се къпем, и да докоснем топлите гроздове, които се червенят на лозите. Но Ангелите на Небесния Отец не могат да се видят, нито чуят, нито докоснат. Тогава как можем да разговаряме с тях и да влезем в тяхната Безкрайна Градина? Учителю, научи ни какво да правим.“

Утринното слънце обви главата му в слава, когато
Исус ги погледна и им каза:

*„Деца мои, не знаете ли, че Земята
и всичко, което я обитава,
е само отражение
на Царството на Небесния Отец?*

*И както майка ви ви кърми и се грижи за вас
докато сте деца,
но когато пораснете
отивате при бащите си на полето,
така и Ангелите на Земната Майка
направляват вашите стъпки
към този, който е ваш Отец,
и всичките му святи Ангели
за да познаете вашия истински дом
и да станете истински Синове на Бога.*

*Докато сме деца
ние ще виждаме лъчите на слънцето,
но не и Силата, която го е създала;*

*докато сме деца
ние ще чуваме звуците на ромолящия поток,
но не и Любовта, която го е създала;*

*докато сме деца
ние ще виждаме звездите,
но не и ръката, която ги разпръсква
по небето,
както сеячът разхвърля своите семена.*

*Само чрез Причастията
с Ангелите на Небесния Отец
ще се научим да виждаме невидимото,
да чуваме това, което не може да бъде чуто,
и да изговоряме произнесеното слово.“*

Първото Причастие е с Ангела на Силата.

Ангелът на Силата
изпълва слънцето с топлина
и води ръката на човека
във всичките му дела.
О, Небесни Отче! Твоя
бе Силата
когато си заповядал житейските пътища
за всеки един от нас и за всички нас.
Чрез Твоята сила
моите стъпки ще следват
Пътеката на Закона;
чрез Твоята сила
моите ръце ще вършат Твоите дела.
Нека златната река на силата
да тече винаги от Теб към мен,
и нека тялото ми винаги да се стреми към Теб,
както цветето се обръща към слънцето.
Защото няма друга сила освен тази,
която иде от Небесния Отец;
всичко друго са само мечти от прах,
облак, който минава пред лицето на слънцето.
Никой човек няма власт над Духа;
нито има власт в деня на смъртта.
Само тази сила, която идва от Бога,
може да ни изведе от Града на Смъртта.
Направлявай нашата работа и нашите дела,
Ангел на Силата,
свят вестител на Небесния Отец!

Второто причастие е с Ангела на Любовта.

Ангелът на Любовта,
чиито изцеляващи води изтичат
в безкраен поток
от Океана на Вечността.
Възлюбени, направи да се обичаме един друг.

Защото Любовта е от Небесния Отец,
и всеки, който обича,
е роден от Небесния Род
и познава Ангелите.
Защото без Любов
човешкото сърце се изсушава и напуква
като дъното на пресъхнал кладенец
и думите му стават кухи
като празна кратуна.*
Думите, изпълнени с Любов, са като медна пита,
сладки за душата;
Думите, изречени с Любов, в устата на човека
са като дълбоки води,
а изворът на Любовта
е като течащ поток.
Наистина, казано е в древни времена:
Обикни Небесния си Отец
с цялото си сърце,
с целия си ум
и с всичките си дела,
и обичай братята си
както себе си.**
Небесният Отец е Любов;
*и който живее в Любовта
живее в Небесния Отец
и Небесният Отец живее в него.*
А който няма любов е като странстваща птица,
изхвърлена от гнездото;
за него тревата има лош вкус
и водата в потока е възгорчена.
И ако някой каже
„Аз обичам Небесния Отец,
но мразя брат си“,
той е лъжец:

* Коринтяни 13:1

** Ев. Марка 12:30-31

защото който не обича брата си,
когото вижда,
как може да обича Небесния Отец,
когото не е видял?
По това познаваме Децата на Светлината,
тези, които вървят с Ангела на Любовта,
защото те обичат Небесния Отец,
и обичат своите братя,
и спазват Свещения Закон.
Любовта е по-силна
от теченията на дълбоките води:
Любовта е по-силна от смъртта.

Третото Причастие е с Ангела на Мъдростта.

Ангелът на Мъдростта
освобождава човека от страха,
прави сърцето му широко
и съвестта му чиста:
Свещената Мъдрост,
Разбирането, което се развива,
непрестанно,
като свитък със свещени писания,
но не идва чрез ученето.
Всичката Мъдрост идва
от Небесния Отец
и винаги е с Него.
Кой може да изброи песъчинките в морето,
капките на дъжда
и дните на Вечността?
Кой може да измери височината на небето
и ширината на земята?
Кой може да каже къде започва
Мъдростта?
Мъдростта е създадена
преди всички неща.
Който няма мъдрост

е като някой, който казва на гървото
„Събуди се“ и на немия камък
„Станú и говорú!“.
Думите му са празни,
а делата му – пакостливи,
като дете, което размахва меча на баща си
без да знае колко е остър.
А под короната на Мъдростта
процъфтяват
мирът и здравето –
тези дарове от Бога.
О, Божествен Ред,
и ти, Ангел на Мъдростта!
Аз ще ви почитам
заедно с Небесния Отец,
благодарение на Когото
*реката на мисълта в нас
тече към
Свещения Океан на Вечността.*

Четвъртото Причастие е с Ангела на Вечния Живот.

Ангелът на Вечния Живот,
който носи на човека
посланието на Вечността.
Защото който върви с Ангелите
ще се научи да се издига
над облаците
и неговият дом ще бъде
във Вечния Океан,
където стои свещеното Дърво на Живота.
Не чакай смъртта
да открие великата мистерия;
*ако не познаеш своя Небесен Отец
докато нозете ти стъпват по пращната земя,
за теб ще има само сенки
в живота, който идва.*

*Тук и сега
се разкрива мистерията.
Тук и сега
се вдига завесата.
Не се страхувай, човеко!
Хвани се здраво за крилете
на Ангела на Вечния Живот
и се извиси в пътищата на звездите,
на луната, на слънцето
и на вечната Светлина,
които се въртят
по своите орбити завинаги,
и полети към Небесния Океан на Вечния Живот.*

Петото Причастие е с Ангела на Труда.

Ангелът на Труда
пее в жуженето на пчелата,
която неспирно прави златен мед;
във флейтата на овчаря,
който не заспива, за да не изгуби овцете си;
в песента на момата,
чиято ръка върти времето.
И ако мислите, че тези
не са толкова благочестиви в очите на Господа,
колкото най-възвишената молитва,
отразена от ехото на най-високата планина,
тогава наистина грешите.
*Защото честният труд на скромните ръце
е всекидневна молитва на благодарност,
а музиката на плуга
е радостна песен към Господа.
Който яде хляба на безделието
трябва да умре от глад,
защото нива, засята с камъни
ще даде само камъни.
За безделника денят няма смисъл,*

и нощта е горчиво пътешествие с лоши сънища.
Умът на ленивеца
е пълен с плевелите на недоволството;
а този, който върви
с Ангела на Труда,
има в себе си една винаги плодородна нива,
където царица и грозде
и всякакви благовонни
билки и цветя растат в изобилие.
Каквото посееш, това ще пожънеш.
Божият човек, който е намерил своето призвание,
няма да моли за никаква друга благословия.

Шестото Причастие е с Ангела на Мира.

Ангелът на Мира,
чиято целувка гарява покой,
и чието лице е като повърхността
на спокойни води,
в които се отразява луната.
Аз ще призова Мира,
чието дихание е приятелско
и чиято ръка изглажда бръчките на безпокойството.
В царството на Мира
няма нито глад, нито жажда,
нито студен, нито горещ вятър,
нито старост, нито смърт.
Но този, който няма мир в душата си,
няма къде да построи
Свещения Храм;
Защото как може дърводелецът да строи
насред вихрушка?
Семето на насието може да даде
само реколта на отчаяние,
и от изсъхнала пръст
не може да израсте нищо живо.
Търсете Ангела на Мира,

който е като утринната звезда
в мрачно утро,
като пълната луна,
като хубаво маслинено дърво с напълнен плод
и като слънцето, сияещо над храма
на Всевишния.
Мирът обитава в тишината:
Бъди тих и знай, че Аз съм Бог.

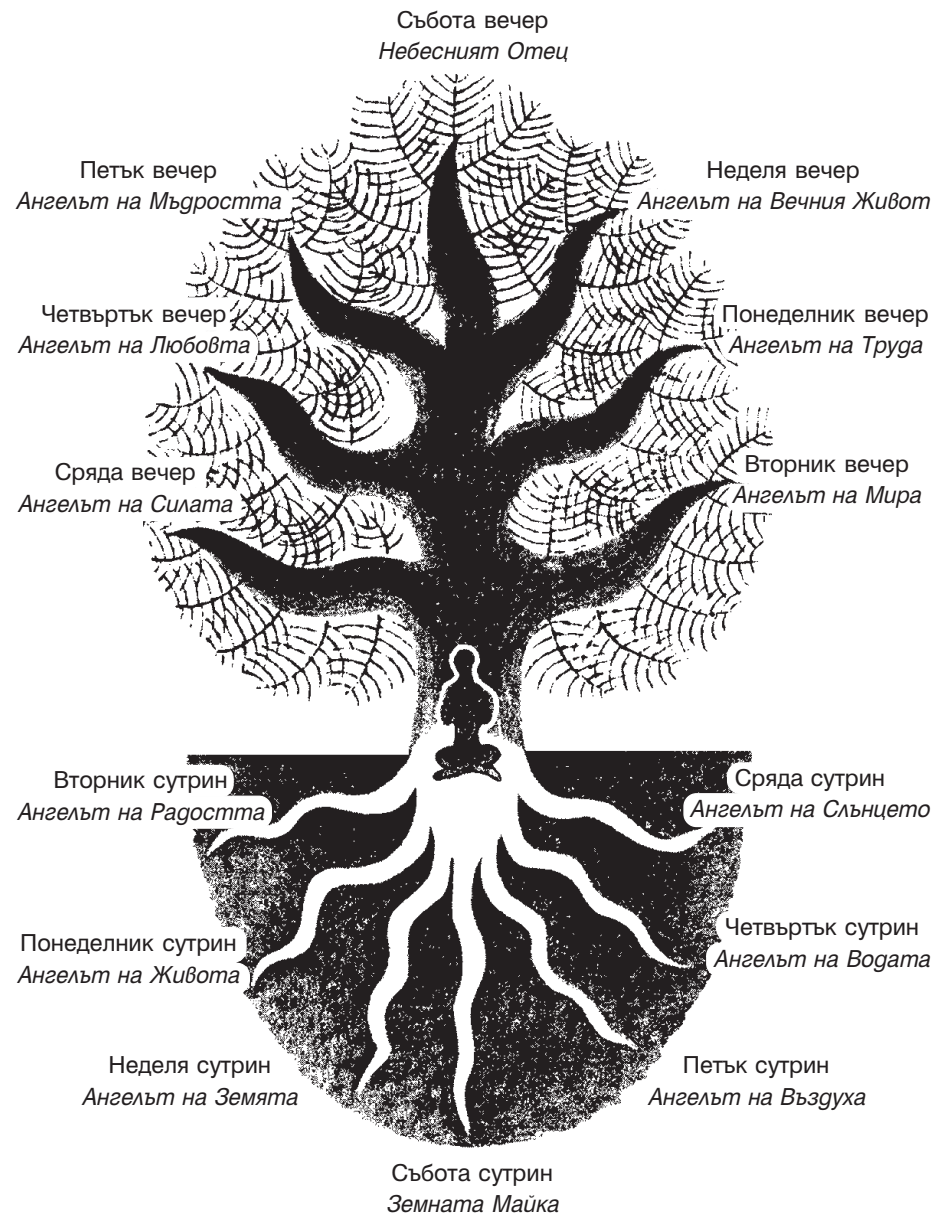
Седмото Причастие е с Небесния Отец.

Небесният Отец,
Който е,
Който е бил, и
Който винаги ще бъде.
О, Велики Създателю!
Ти сътвори Небесните Ангели
и Ти ни откри
Небесните Закони!
Ти си моето убежище и моята крепост,
Ти си бил винаги.
Господи, Ти си бил нашето обиталище
през всички поколения.
Преди да се издигнат планините,
дори преди да създадеш земята,
от века и до века
Ти си Бог.
Кой е направил водите,
и кой създава растенията?
Кой подчинява на вятъра
буреносните облаци –
и бързите и дори най-тежките?
Кой, Велики Създателю,
е изворът на Вечния Живот
в нашите души?
Кой е създал Светлината и Тъмнината?

Кой е създал съня
и сладостта на будните часове?
Кой дарява обедните
и полунощните часове?
Ти, Велики Създателю!
Ти си направил земята чрез Твоето могъщество,
Създал си света с Твоята мъдрост,
и си разпротрял небесата с Твоята любов.
Ти ми разкриваш, О, Небесни Отче,
Твоята природа,
която е силата на
Ангелите на Твоето Свещено Царство.
Ти, Създателю, си ни дал
безсмъртне и небесен рел
и най-ценното от всички неща – Твоят Свещен Закон!
Аз ще славя твоите дела
с благодарствени химни,
винаги,
през всички поколения на времето.
С идването на деня
аз прегръщам своята Майка,
с падането на нощта
аз отивам при своя Отец,
а като отминат вечерта и утрото
аз ще дишам Техния Закон
и няма да прекъсна тези Причастия до края на времето.

На небето и на земята настана голяма тишина и мъртън на Небесния Отец и на Земната Майка засия над главите на Исус и на множеството.

Забележка: По древна традиция се е считало, че денят започва от вечерта (И стана вечер, и стана утро, ден първи. (Битие, 1:5)). Например събота вечер съответства на днешното петък вечер.

*Есейското Дърво на живота
с утринните и вечерните Причастия*

Седемкратният мир (От „Книгата на Исус“ на есеите)

Виждайки множеството, Исус се качи на една планина и учениците му отидоха при Него, и всички онези, които жадуваха за Неговите слова. Виждайки ги събрани, Той отвори уста и им заговори:

„Аз ви нося Мир, чеда мои,
Седемкратия Мир
на Земната Майка
и Небесния Отец.
Аз нося Мир за телата ви,
управлявани от Ангела на Силата;
нося мир за сърцата ви,
управлявани от Ангела на Любовта;
нося мир за умовете ви,
управлявани от Ангела на Мъдростта.
Чрез Ангелите на Силата, Любовта и Мъдростта
ще извървите Седемте Пътеки
на Безкрайната Градина
*и тялото, сърцето и умът ви
ще се слоят в Едно*
В Свещения полет към Небесния Океан на Мира.

Истина ви казвам,
пътеките са седем
през Безкрайната Градина
и всяка трябва да бъде извървяна
от тялото, сърцето и ума в единство.
Иначе ще се препънете и ще паднете
в бездната на пустотата.

Както птицата не може да лети с едно крило,
така и Птицата на Мъдростта
се нуждае от крилете на Силата и Любовта
за да прелети над бездната
до Свещеното Дърво на Живота.

Защото само **тялото**
е запустял дом, погледнато отдалеч:
това, което е било считано за красиво,
е само развалини и пустота,
погледнато отблизо.
Нашето тяло само
е като колесница, изработена от злато,
която майсторът е поставил на пиедестал,
за да не се повреди от употреба.
Но поставена като златен игол,
тя губи красотата и изяществото си,
защото само в движението
тя разкрива своето предназначение.
Тялото само,
без сърце и ум,
които да го изпълнят със светлина,
е като черната пустота на отворен прозорец,
когато вятърът е угасил свещта в стаята.

А **сърцето** само
е като слънце без земя, над която да свети.
Светлина в пустотата,
гореща топка, удавена
в море от мрак.
Защото ако човек обича
и любовта му се превръща само
в собственото му унищожение;
когато няма ръка, която да протегне
за добри дела,

и няма ум да раздуха пламъците на желанието
в килим от псалми.
Като вихрушка в пустинята,
сърцето е самотно,
ако няма тяло и ум,
което да го поведат да запее
сред кипарисите и елите.

А самотният ум
е като свитък,
износен и изтрит с годините,
който трябва да бъде заробен.
Истината и красотата на неговите думи
не са се променили,
но очите не могат вече да четат избледнелите букви,
и той се разпада на парчета в ръцете.
Такъв е умът без сърцето,
което да му даде думи,
и без тялото,
което да върши неговите дела.
Каква полза от мъдростта
без тяло, което да чувства
и без език, който да ѝ даде глас?
Самотният ум
е неплоден като утробата на възрастна жена,
ако няма сърце и тяло да го изпълнят с живот.

Защото ето, истина ви казвам,
тялото, сърцето и умът
са колесницата, конят и кочияшът.
Колесницата е тялото,
надарено със сила да върши волята
на Небесния Отец
и на Земната Майка.
Сърцето е пламенният жребец,
смел и славен,

който движи колесницата без страх,
както по гладкия път,
така и през камъни и препятствия.
А кочияшът е умът,
който гържи юздите на мъдростта,
който вижда отвисоко какво лежи
на далечния хоризонт
и очертава пътя на конята и колелата.

Дайте ухо, О, небеса,
и аз ще говоря;
и слушай, О, земяло,
думите от моята уста.
Моето учение ще пада като гръжда,
моите слова ще капят като росата,
както лекия гръждец
върху нежните тревички
и като пороя върху ливадите.“

**Благословено е Детето на Светлината,
което има силно тяло,**
защото ще бъде в единство със земята.
Празнувай всеки ден
с всички дарове на Ангела на Земята:
Златните жита и царевичката,
пурпурните гроздове през есента,
зрелите плодове на гърветата,
кехлибареният мед на пчелите.
Търси свежия въздух
на гората и на полята,
и там, сред тях
ще намериш Ангела на Въздуха.
Свали обувките и дрехите си
и позволи на Ангела на Въздуха
да прегърне цялото ти тяло.
Тогава дишай дълго и дълбоко,

за да може Ангелът на Въздуха
да навлезе в теб.
Влез в хладната мечаша река
и позволи на Ангела на Водата
да обгърне цялото ти тяло.
Хвърли се в неговите обятия
и всеки път, когато движиш въздуха с гръха си,
раздвижвай и водата с тялото си.
Търси и Ангела на Слънцето
и влез в неговата прегръдка,
която пречиства със свещени пламъци.
Всички тези неща са от
Свещения Закон на Земната Майка,
Тази, която те е родила.
Този, който е в мир с тялото си,
е построил свещен храм,
в който може да живее винаги
Божият Дух.
Познай този мир с ума си,
пожелай този мир със сърцето си,
осъществи този мир с тялото си.

**Благословено е Детето на Светлината,
което има мъдър ум,
защото то ще създаде Небето.**
Умът на мъдрия
е като добре разорана нива,
която дава изобилен плод.
Покажете шепя семена
на един мъдър човек
и той ще види с окото на ума си
нива със златни жита.
Но ако покажете шепя семена
на един глупак,
той ще види само това, което е пред него,
и ще нарече семената безполезни песъчинки.

И както нивата на мъдрия човек
дава зърно в изобилие,
а нивата на глупака
дава реколта само от камъни,
така е и с нашите мисли.
Както снопът златно жито
лежи скрит в мъничкия зародиш,
*така и Небесното царство
е скрито в нашите мисли.*
Ако те са изпълнени
със Силата, Любовта и Мъдростта
на Ангелите на Небесния Отец,
те ще ни отнесат
в Небесния Океан.
Но ако са опетнени
с безчестие, омраза и невежество,
те ще приковат нозете ни
към стълбове от мъка и страдание.
Никой не може да служи на двама господари;
*ниито могат зли помисли да живеят в ум,
изпълнен със Светлината на Закона.*
Който е намерил мир в ума си
се е научил да се извисява над
Царството на Ангелите.
Познай този мир с ума си,
пожелай този мир със сърцето си,
осъществи този мир с тялото си.

**Благословено е Детето на Светлината,
което има чисто сърце,
защото то ще види Бога.**
Както Небесният Отец ти е дал
Своя Свят Дух
и Земната Майка ти е дала
Своето свято тяло,
Така и ти трябва да гаряваш любов

на всички твои братя.
А твоите истински братя са всички онези,
които вършат волята на твоя Небесен Отец
и на твоята Земна Майка.*
Нека любовта ти да бъде като слънцето,
което свети над всички твари на земята,
и не отдава предпочитание на една тревичка
пред друга.
И тази любов трябва да тече като извор
от един брат към друг.
Докато я изливате
тя ще ви изпълва.
Защото Любовта е вечна.
Любовта е по-силна от теченията на дълбоките води.
Любовта е по-силна от смъртта.
И ако човек няма любов,
той гради стена между себе си
и всички твари на земята.
И той живее зад тази стена
в самота и болка.
Той може дори да стане като гневен въртоп,
който завлича в дълбините си
всичко, което плува твърде близо.
Защото сърцето е море с могъщи вълни
и Любовта и Мъдростта трябва да го смекчават
докато топлото слънце пробие през облаците
и успокои бурното море.
Този, който е намерил мир с братята си,
е влязъл в Царството на Любовта
и ще види Бога лице в лице.
Познай този мир с ума си,
пожелай този мир със сърцето си,
осъществи този мир с тялото си.

---

* Ев. Лука 8:21

**Благословено е Детето на Светлината,
което гради на земята
Царството небесно,
защото то ще живее и в двата свята.**
Следвай Закона на Братството,
който гласи, че никой не трябва да бъде богат,
и никой не трябва да бъде беден,
и всички трябва да работят заедно
в градината на Братството.
При това всеки трябва да следва собствената си пътека
и всеки трябва да общува със собственото си сърце.
Защото в Безкрайната Градина
има много и разнообразни цветя:
кой би казал, че някой е най-добър
защото цветът му е пурпурен,
или че някой е облагодетелстван,
защото стеблото му е дълго и стройно?
Въпреки че братята
са с различен характер,
те всички имат работа
на лозето на Земната Майка
и всички заедно издигат гласове
във възхвала на Небесния Отец.
И заедно разчупват осветения хляб,
и в тишина споделят осветената храна
на благодарността.
Няма да настане мир между народите
докато не се създаде една градина на братството
по цялата земя.
Защото как би могло да има мир
когато всеки преследва собствената си изгода
и продава душата си в робство?
Ти, Дете на Светлината,
събирай се с твоите братя
и след това върви

да обучаваши в пътищата на Закона
тези, които искат да слушат.
Този, който е намерил мир
с човешкото братство,
е станал
сътрудник на Бога.
Познай този мир с ума си,
пожелай този мир със сърцето си,
осъществи този мир с тялото си.

**Благословено е Детето на Светлината,
което изучава Книгата на Закона,**

*защото то ще бъде като свещ
в тъмнината на нощта
и остров на истината
в морето от измама.*

Защото вие знаете, че писаното слово,
което идва от Бога,
е отражение на Небесния Океан,
също както ярките звезди
отразяват лицето на небето.
Както гумите на Древните
са изписани от ръката на Бога
в Свещените Писания,
така и Законът е записан в сърцата на верните,
които ги изучават.

Казано е в древни времена,
че в началото е имало гиганти
на земята
и могъщи древни хора,
славни и уважавани.

*И Децата на Светлината
трябва да пазят и съхраняват
тяхното писано слово,
за да не станем отново като животни,
да не познаваме Царството на Ангелите.*

*Знайте също,
че само чрез писаното слово
ще откриете неписания Закон,
както изворът, който блика от земята
изхожда от тайните земни недра.
Писаният Закон
е инструментът, чрез който
разбираме неписания Закон,
както немият клон на дървото
се превръща в пееща флейта
в ръцете на овчаря.
Мнозина биха останали в спокойната
долина на невежеството,
където децата си играят
и пеперудите танцуват на слънцето
през кратките часове на техния живот.
Но никой не може да остане дълго в този мрак
и пред взора се разкриват мрачните
планини на учението.
Мнозина се страхуват да ги преминат
и мнозина падат наранени и кървящи
от техните стръмни и назъбени склонове.
Но вярата е водачът
над бездънната пропаст
и упоритостта е пътеката сред острите скали.
Отвъд ледените върхове на битката
лежи мирът и красотата
на Безкрайната Градина на Знанието,
където смисълът на Закона
се разкрива на Децата на Светлината.
Тук, сред нейната гора
стои Дървото на Живота,
мистерия на мистериите.
Този, който е намерил мира
с учението на Древните,
чрез светлината на ума,*

чрез светлината на природата
и чрез изучаване на Свещеното Слово,
е влязъл в изпълнената с тамян
зала на Древните,
където живее Свещеното Братство,
за което никой човек не може да говори.
Познай този мир с ума си,
пожелай този мир със сърцето си,
осъществи този мир с тялото си.

**Благословено е Детето на Светлината,
Коего познава своята Земна Майка,**

защото тя е, която дарява живота.

Знай, че твоята Майка е в теб,
и ти си в нея.
Тя те е родила
и тя ти дарява живот.
Тя ти е дала това тяло
и на нея ще трябва един ден
да го върнеш отново.
Знай, че кръвта, която тече в теб,
е родена от кръвта
на твоята Земна Майка.
Нейната кръв пада от облаците,
извира от утробата на земята,
бълбука в планинските ручей,
тече тихо в широките реки в равнините,
спи в езерата
и бушува с голяма мощ в бурните морета.
Знай, че въздухът, който дишаш,
е роден от диханието
на твоята Земна Майка.
Нейният гръх е лазурен
в небесните висини,
фучи в планинските върхове,
шепти в горските листа,

носи се на талази над нивите,
спи в дълбоките долини,
и гори в пустинята.
Знай, че твърдостта на твоите кости
е родена от костите
на твоята Земна Майка,
от скалите и от камъните.
Знай, че нежността на твоята плът
е родена от плътта
на твоята Земна Майка,
от нейната плът, жълта и червена
в плодовете на гърветата.
Светлината на твоите очи,
и слухът на твоите уши
са родени
от цветовете и звуците
на твоята Земна Майка,
която те обгръща от всички страни,
както морските вълни обгръщат рибата
и както въздушният вихър – птицата.
Истина ви казвам,
човекът е син
на Земната Майка,
и от нея Човешкият син
е получил цялото си тяло,
както тялото на новороденото бебе
е родено от утробата на неговата майка.
Истина ви казвам,
вие сте едно със Земната Майка;
тя е във вас и вие сте в нея.
От нея сте родени,
в нея живеете,
и в нея ще се върнете отново.
Затова пазете нейните закони,
защото никой не може да живее дълго,
нито да бъде щастлив,

ако не почита своята Земна Майка
и не спазва нейните закони.
Защото твоят гръх е нейният гръх,
твоята кръв е нейната кръв,
твоите кости са нейните кости,
твоята плът е нейната плът,
твоите очи и уши
са нейните очи и уши.
Този, който е в мир
със своята Земна Майка,
няма никога да познае смъртта.
Познай този мир с ума си,
пожелай този мир със сърцето си,
осъществи този мир с тялото си.

**Благословено е Детето на Светлината,
което търси своя Небесен Отец,**

защото то ще има вечен живот.
Който живее в тайното жилище
на Всевишния,
ще пребивава под сянката
на Всемогъщия.*
Защото Той ще ти изпрати Своите Ангели,
да те пазят във всичките ти пътища.
Знай, че Господ е бил
наше жилище
през всички поколения.
Преди да се издигнат планините,
гори преди да се оформят
земята и светът,
от века и до века
е имало любов
между Небесния Отец
и неговите чеда.

---

* Псалом 91

Как може тази любов да бъде прекъсната?
От началото
до края на времето
свещеният пламък на любовта
обгръща главите
на Небесния Отец
и Децата на Светлината.
Как може тази любов да бъде угасена?
Ти, който обичаш твоя Небесен Отец,
върши неговата воля:
върви с Неговите святи Ангели
и намери мира си с Неговия свят Закон.
Защото Неговият Закон е целият Закон.
Наистина, това е Законът на законите.
Чрез Своя Закон Той е направил
земята и небесата да бъдат едно.
Планините и моретата
са Неговото подножие.
Със Своите ръце Той ни е направил
и оформил,
и ни е дал разум
за да можем да изучаваме Неговия Закон.
Той е обвинен със Светлина
като с греха;
Той се простира през небесата
като завеса.
Той прави от облаците Своя колесница;
Той стъпва по крилете на вятъра.
Той изпраща изворите в долините,
и гръхът Му е в могъщите гървета.
В ръката Му са дълбините на земята;
силата на хълмовете също е Негова.
Морето е Негово
и ръцете Му са оформили сушата.
Всичките небеса славят Бога
и твърдата свидетелства за Неговия Закон.

И на Своите чеда
Той завещава Царството си,
на тези, които вървят с Ангелите,
и намират мира си с Неговия свят Закон.
Искате ли да знаете още, деца мои?
Как можем да произнесем с устните си
това, което не може да бъде изказано?
Това е като ням човек да изяде нар:
как би могъл той да разкаже за вкуса му?
Ако ние кажем, че Небесният Отец
живее в нас,
тогава небесата ще се засрамят;
ако кажем, че Той живее без нас,
това ще бъде лъжа.
Окото, което оглежда далечния хоризонт
и окото, което вижда човешките сърца,
Той е направил като едно око.
Той не е проявен.
Той не е скрит.
Той не е разкрит,
нито е неразкрит.
Деца мои, няма гуми
за да опишем това, което е Той!
Ние знаем само толкова:
Ние сме Неговите деца
и Той е нашият Баща.
Той е нашият Бог
и ние сме децата на Неговото паство,
и овцете в Неговата ръка.
Този, който е намерил мира
със своя Небесен Отец,
е влязъл в храма
на Святия Закон
и е направил завет с Бога,
който ще трае вечно.

Познай този мир с ума си,
пожелай този мир със сърцето си,
осъществи този мир с тялото си.
Небето и земята могат да преминат,
но нито буква от Святия Закон
няма да се измени, нито да премине.*

Защото в началото бе Законът,
и Законът бе у Бога,
и Законът бе Бог.**

Нека Седемкратният Мир
на Небесния Отец
да бъде винаги с вас.

---

* Ев. Лука 16:17

** Ев. Йоана 1:1